

EHTOOLLISPUHE 25.1.2014

Uskovan kaipaus

1. Jumala:

17. Herra vastasi Moosekselle: "Mitä sinä nyt pyydät, sen minä myös teen; sillä sinä olet saanut armon minun silmieni edessä, ja minä tunnen sinut nimeltäsi".

18. Silloin hän sanoi: "**Anna siis minun nähdä sinun kirkkautesi**". (2. Moos.33:17,18).

"Jumala, sinä olet minun Jumalani, sinua minä etsin varhain; sinua minun sieluni janoaa, sinua halajaa minun ruumiini kuivassa ja nääntyvässä, vedettömässä maassa" (Ps.63:2).

Jumala on luonut ihmisen elämään yhteydessään, sen tähden ihmissydän saa rauhan vain Jumalassa.

"Sieluni kaipaa, Jumalaa se kaipaa, Kuin tuorehille lähteille peura halajaa" (HLV 189).

2. Jumalan sana:

"Sentähden minä rakastan sinun käskyjäsi enemmän kuin kultaa, enemmän kuin puhtainta kultaa" (Ps.119:127).

"Sinun sanasi tulivat, ja minä söin ne, ja **sinun sanasi olivat minulle riemu ja minun sydämeni ilo**" (Jer.15:16).

1. Ja hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, syö, minkä tässä saat; syö tämä kirjakäärö, mene ja puhu Israelin heimolle".

2. Niin minä avasin suuni, ja hän antoi tämän kirjakäärön minun syödäkseni.

3. Ja hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, ravitse vatsasi ja täytä sisälmyksesi tällä kirjakääröllä, jonka minä sinulle annan". Niin minä söin, ja **se oli minun suussani makea kuin hunaja**. (Hes-3:1-3).

9. Ja minä menin enkelin tykö ja pyysin, että hän antaisi minulle sen kirjasen. Ja hän sanoi minulle: "Ota ja syö se; se on karvasteleva vatsassasi, mutta suussasi se on oleva makea kuin hunaja".

10. Niin minä otin kirjasen enkelin kädestä ja söin sen; **se oli minun suussani makea kuin hunaja**; mutta sen syötyäni minun vatsaani karvasteli. (Ilm.10:9,10).

3. Jeesus:

"Ja oli muutamia kreikkalaisia niiden joukosta, jotka tulivat ylös juhlaan rukoilemaan. Nämä menivät Filippuksen luo, joka oli Galilean Beetsaidasta, ja pyysivät häntä sanoen: "**Herra, me haluamme nähdä Jeesuksen**". (Joh.12:20,21).

"Kun he olivat einehtineet, sanoi Jeesus Simon Pietarille: "Simon, Johanneksen poika, rakastatko sinä minua enemmän kuin nämä?" Hän vastasi hänelle: "Rakastan, Herra; **sinä tiedät, että olet minulle rakas**". Hän sanoi hänelle: "Ruoki minun karitsoitani" (Joh.21:15).

4. Pyhä Henki:

"Kun he olivat tulleet yli, sanoi Elia Elisalle: "Pyydä minua tekemään hyväksesi jotakin, ennenkuin minut otetaan pois sinun tyköäsi". Elisa sanoi: "**Tulkoon minuun sinun hengestäsi kaksinkertainen osa**" (2. Kun.2:9).

"Sinä kaipaatko täyteyttä Hengen sen, joka tulvailee uskosta lupauksen, joka vuotavi kädestä Mestarin, tyhjän tyhjiin sieluihin."

5. Herran omat (ekkleesia):

"Minä sanon Herralle: "Sinä olet minun Herrani, paitsi sinua ei ole minulla mitään hyvää"; **ja pyhille, jotka maassa ovat: "Nämä ovat ne jalot, joihin on koko minun mielisuosioni"** (Ps.16:2,3).

"Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne. Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus." (Joh.13:34,35).

Paavo Ruotsalaisen uni

*Oli kuin olisi oltu viimeisellä tuomiolla, niin kuin olisi seisottu suuren, laakean vaaran rinteellä, josta ei muuta näkynyt kuin kansaa kaikenlaista kauas etäisyyteen, päätä pään vieressä, eikä muuta kuulunut kuin raskasta huokausta ja itkunsekaista valitusta. Kaikkein päät olivat painuneet alas kuin iskua odottaen ja kaikkein kasvoja näkyi kuvaavan suuren tuomion pelko. Siinä oli herännyttä väkeä ympärillä, vanhoja Karjalan ystäviä ja Pohjanmaan pappeja, niin kuin ennen suurissa seuroissa, vaan ei ollut kellään sitä toivoa, mistä oli monesti puhuttu ja mitä oli tunnettu, että ei pidä maailma niin pahana eikä ahdistista synty eikä kiusaa vihollinen, ettei kerran päästä vapaiksi vainolaisista. Minusta tuntui **niin kuin sieltä olisi jotain puuttunut**, vaan en ymmärtänyt ensin, mitä. Etsin, hain, katselin oikealle ja vasemmalle pitkin päitä, sain sanotuksi muillekin, että **täältä puuttuu jotain**, ettei tämä vielä olekaan viimeinen tuomio, mikä lie muu suuri kokouspaikka, jonne ovat peloissaan kokoontuneet.*

***Samassa kohosi risti** hitaasti jossain lähellä suuresta joukosta ja alkoi valaista vaaran rinnettä – **suuri, kirkas risti, joka hehkui päistään**. Ja kaikki heränneet nostivat pänsä ylös, niin kuin olisi joku ihmeellinen voima niitä nostanut, ja alkoivat veisata kiitosvirttä Karitsalle, joka on tapettu ja joka verellensä on meidät lunastanut kaikkinaisista kansoista.*

*Minä sitä sanomaan, että **tätähän täältä puuttui**, vaan ei minun ääneni mihinkään sen pauhinan ja kiitoksen keskellä (Auk. Oravala:Erämaan profeetta, s.432).*

Väinö Hotti